

Η Χάλκη περιμένει τη «μεγάλη μέρα»

Θα υλοποιηθούν οι υποσχέσεις του προέδρου Ερντογάν; Θα επαναλειτουργήσει η Θεολογική Σχολή;

Ελληνικό ντιζάιν, διεθνής καριέρα

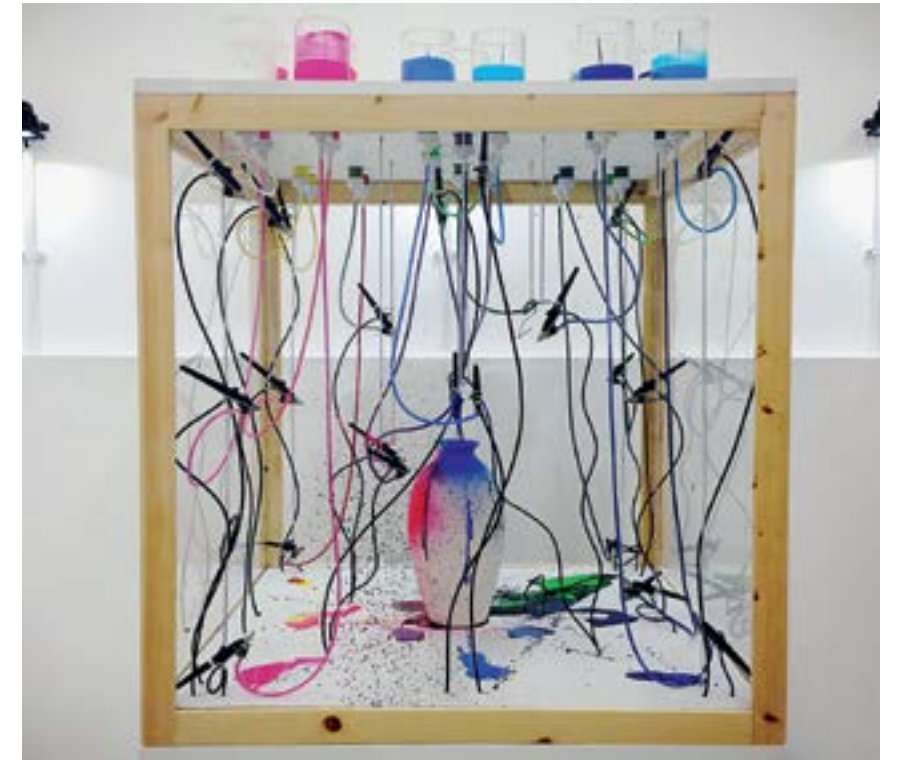
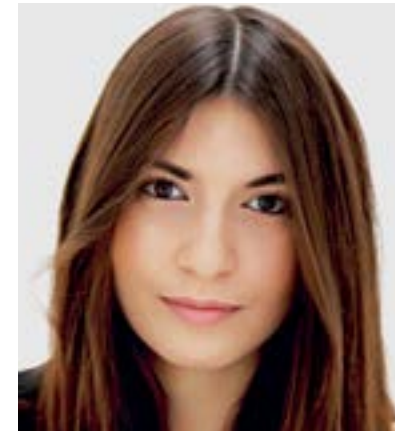
Μαρία Βαφειάδη, Μελίτα
Σκαμνάκη, Λίνα Πάτσιου, Μιχάλης
Αναστασιάδης, Θάνος Ζακόπουλος:
πέντε Έλληνες σχεδιαστές που
ζουν και διαπρέπουν στο εξωτερικό
– και οι ιστορίες τους.

Της Τασούλας Επτακοίλη

Λίνα Πάτσιου

—
 Avant-garde αισθητική
 και χρηστικότητα

www.linapatsiou.com

← Muscar Fluffy Light, ο πρωτοποριακός λαμπτήρας της κέρδισε τις εντυπώσεις – και την αγορά.
 → Chromatography, ένας αλληλεπιδραστικός ψεκαστήρας τον οποίο κατασκεύασε η ίδια.
 ↓ Η καρέκλα Nylon Coral, καλυμμένη με νήματα πολυαμιδίου.

Κλασική και μοντέρνα. Ρομαντική και προσγειωμένη. Αλλά πάντα «ανήσυχη». «Με κουράζει η ενασχόληση με τα ίδια πράγματα», λέει η Λίνα Πάτσιου. «Γι' αυτό και επιζητώ την ποικιλία σε ό,τι κάνω». Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου και συγκεκριμένα στο Τμήμα Μηχανικών Σχεδίασης Προϊόντων και Συστημάτων της Σύρου. Συνέχισε τις μεταπτυχιακές της σπουδές, με υποτροφία, στο λονδρέζικο Royal College of Art. «Δεν ήμουν ο ίδιος άνθρωπος όταν αποφοίτησα. «Δεν είχα αποκτήσει μόνο πολύτιμες γνώσεις. Είχα μάθει και τα όριά μου, πώς να διαχειρίζομαι το άγχος, τι να περιμένω από τον εαυτό μου». Πριν καν τελειώσει το πρώτο έτος σπουδών στο Λονδίνο, βγήκε στην αγορά το πρώτο αντικείμενό της, το Muscar Fluffy Light, ένας πρωτοποριακός λαμπτήρας, που πολύ σύντομα έκανε θραύση – και σε πωλήσεις, και σε δημοσιότητα. Η δουλειά της Λίνας παρουσιάστηκε, μεταξύ άλλων, στο Casa Vogue, στο Wired και στο Dezeen, ενώ το 2013 ήταν υποψήφια για το διεθνές βραβείο «νέα σχεδιάστρια της χρονιάς» του περιοδικού Elle Decoration. «Η λάμπα Muscar μου

άνοιξε πολλές πόρτες», παραδέχεται η ίδια. Ακολούθησαν κι άλλες εντυπωσιακές δημιουργίες της: το επιτοίχιο ρολόι «Sun Clock», από δέρμα που αλλάζει χρώματα στη διάρκεια της μέρας αλλά και της νύχτας· η σειρά επίπλων «Forever», επίσης από δέρμα· η καρέκλα «Nylon Coral»· το σύστημα Chromatography, «ένας interactive sprayer –αλληλεπιδραστικός ψεκαστήρας– που για να γίνει χρειάστηκε πολλές υδραυλικές και ηλεκτρολογικές μελέτες και αυτοματισμούς», όπως μου εξηγεί.

Σήμερα, έχοντας το δικό της γραφείο με έδρα το Λονδίνο, συνεργάζεται με μεγάλες ευρωπαϊκές εταιρείες ως σχεδιάστρια επίπλων, αντικειμένων και εγκαταστάσεων και συμμετέχει σε διεθνείς εκθέσεις. Αυτό που κυρίως χαρακτηρίζει ό,τι φτιάχνει είναι η avant-garde αισθητική σε συνδυασμό με τη χρηστικότητα. Τι είναι τέχνη για εκείνη; «Ό,τι σε συγκινεί. Τελεία». Και τι της λείπει από την Ελλάδα; «Η νυχτερινή ζωή, η ζωντάνια της Αθήνας! Στα μπαρ του Λονδίνου μόλις το ρολόι δείξει 11, χτυπάει το κουδούνι για το τελευταίο ποτό. Ποτέ δεν θα το συνηθίσω!»

© Lina Patsiou / Ian Dingle / Christian Schimecr

Θάνος Ζακόπουλος

—
Οχι ένας κλασικός ντιζάινερ

www.ctrlzak.com,
www.thanoszakopoulos.com

Γεννήθηκε στην Αθήνα, αλλά λόγω της δουλειάς του γιατρού πατέρα του βρέθηκε στα Γιάννενα. Ήταν τριών ετών. «Πολύ χαίρομαι που μεγάλωσα στα Γιάννενα, μου έδωσαν πολλά. Γι' αυτό και θεωρώ τον εαυτό μου Γιαννιώτη». Τελειώνοντας το λύκειο, έφυγε για την Αγγλία, όπου σπούδασε Θεωρία της Τέχνης και Σχεδιασμό Αντικειμένων, συνέχισε με μεταπτυχιακό στη Σχολή Καλών Τεχνών της Βενετίας και άρχισε να κάνει τα πρώτα βήματά του στον χώρο με εκθέσεις και κάποιες συνεργασίες με γκαλερί. «Το ένα φέρνει το άλλο. Όταν κάνεις κάτι, δεν μπορείς να σκεφτείς πώς θα σε επηρεάσει στο μέλλον, αλλά σε επηρεάζει. Αυτή είναι η νομοτέλεια των πραγμάτων».

Επέστρεψε στην Ελλάδα για τη στρατιωτική του θητεία. Τα πρώτα σημάδια της κρίσης είχαν ήδη εμφανιστεί. «Ένιωσα να ασφυκτιώ. Φοβήθηκα πως θα εγκλωβιζόμουν και οι φίλοι μου θα με κορόιδευαν που έγινα διακοσμητής», λέει γελώντας ο Θάνος Ζακόπουλος. Στον δρόμο ξανά... Πρώτος σταθμός η Κίνα κι έπειτα η Ιταλία, όπου εργάστηκε ως σχεδιαστής επίπλων σε μια εταιρεία στο Βένετο.

Και το 2009, μαζί με την Ιταλίδα σύντροφό του Katia Meneghini ιδρύουν, με έδρα το Μιλάνο, το CTRLZAK Art & Design Studio. Η δουλειά τους αφορά στον σχεδιασμό αντικειμένων και χώρων και ισορροπεί ανάμεσα

στη μοντέρνα τέχνη και το ντιζάιν. Τα ιταλικά –και όχι μόνο μίντια– έχουν εκθειάσει τα μέχρι τώρα πρότζεκτ τους, με αποκορύφωμα το «Hybrid», μια σειρά εντυπωσιακών... υβριδικών αντικειμένων από πορσελάνη στα οποία «παντρεύονται» η Ανατολή και η Δύση. Ομως ο Θάνος δεν μένει μόνο σ' αυτό. Ζωγραφίζει, φωτογραφίζει, διαβάζει (αυτόν τον καιρό, Αστροφυσική). «Δεν είμαι κλασικός ντιζάινερ. Ο τρόπος που αντιμετωπίζω το ντιζάιν έχει περάσει μέσα από πολλά "φίλτρα" – εμπειρίες, ενασχολήσεις, ενδιαφέροντα, ταξίδια. Το θέμα είναι να μη μένεις στην επιφάνεια των πραγμάτων, αλλά να προσπαθείς να εμβαθύνεις. Και το ζητούμενο, ως σχεδιαστής, είναι να θέτεις ερωτήματα». Από πού αντλεί την έμπνευσή του; «Από το σύμπαν! Όλοι είμαστε ένα πολύ μικρό μέρος ενός τεράστιου συνόλου. Αν το συνειδητοποιήσουμε, θα ζούμε πιο αρμονικά – και ο ένας με τον άλλον, και με τη φύση που μας περιβάλλει...»

↑ Πορσελάνινο φλιτζάνι Hybrid, ύφασμα από τη σειρά Flagmented και σκαμπό D'ZEN από ξύλο μπαμπού, εμπνευσμένο από τη σωματική και πνευματική ισορροπία της τεχνικής Zen.

→ Επιδιώκοντας το στοιχείο της έκπληξης: χώρισμα από κίτρινο πλεξιγκλάς σε κουζίνα κατοικίας.

Μαρία Βαφειάδη

—
Η κοσμοπολίτισσα
του interior design

www.mkvdesign.com

↑ Η MKV Design συμμετείχε στην «αναγέννηση» του Sheraton Grand Park Lane, ενός από τα πιο εμβληματικά ξενοδοχεία του Λονδίνου.

Γεννήθηκε στην Ελλάδα και σπούδασε Αρχιτεκτονική στο Μιλάνο. Στις αρχές της δεκαετίας του '90 εγκαταστάθηκε στο Λονδίνο, όπου εργάστηκε ως διευθύντρια μεγάλης εταιρείας με ειδίκευση στο interior design ξενοδοχείων, και το 1999 ίδρυσε το δικό της γραφείο, το MKV Design. «Αγαπώ το Λονδίνο, γιατί εδώ έκανα το όνειρό μου πραγματικότητα», λέει η Μαρία Βαφειάδη. Πόσο δύσκολο ήταν; Η ελληνική καταγωγή της ήταν εμπόδιο; «Κάθε άλλο. Ποτέ δεν ένιωσα ξένη στην Αγγλία. Ισως γιατί η ίδια η κοινότητα του ντιζάιν είναι μεγάλη και διεθνής. Δεν είναι τυχαίο ότι έχω είκοσι συνεργάτες δε-

καπέντε εθνικοτήτων!» Η ίδια μιλάει πέντε ξένες γλώσσες! Πρωτοπόρος στον τομέα της, η MKV έχει πελατολόγιο που περιλαμβάνει από ξενοδοχεία πόλης, ιστορικά κτίρια αρχιτεκτονικής και πολιτιστικής κληρονομιάς μέχρι συγκροτήματα αναψυχής μεγάλης κλίμακας και βρίσκεται πίσω από βραβευμένες δουλειές, όπως τα Regent Esplanade (Ζάγκρεμπ), Radisson SAS Alcron (Πράγα), Style Hotel (Βιέννη), Lagonissi Grand Resort (Αθήνα), Radisson Blu Sandton και Radisson Blu Gautrain (Γιοχάνεσμπουργκ), Navarino Dunes (Costa Navarino). Μία από πιο πρόσφατες συνεργασίες της είναι με

το αθηναϊκό Electra Metropolis και το λονδρέζικο Sheraton Grand Park Lane, «μια ιδιαίτερα απαιτητική ανακαίνιση, στην οποία πετύχαμε, πιστεύω, να φέρουμε το στυλ art deco στο σήμερα».

Ποια είναι η φιλοσοφία της; «Σκέψη χωρίς στεγανά και έργα με οντότητα και μοναδικότητα, που να ανήκουν όμως στον χώρο τους. Λέω συχνά στους συνεργάτες μου πως το ζητούμενο είναι αυτό που κάνουμε να κερδίζει τον πελάτη. Να μην αισθάνεται απλώς οικεία και όμορφα στο ξενοδοχείο, αλλά φεύγοντας να παίρνει μαζί του κάτι από την ατμόσφαιρα του χώρου που τον φιλοξένησε», τονίζει

η Μαρία Βαφειάδη. «Στην εποχή μας, όπου τα εμπορικά κέντρα, τα αεροδρόμια και τα γραφεία μοιάζουν ίδια κι απaráλλαχτα, σε όποιο σημείο του πλανήτη κι αν βρεθεί κανείς, τα ξενοδοχεία που θέλουν να ξεχωρίζουν πρέπει να παρέχουν μια μοναδική εμπειρία στους επισκέπτες τους. Αυτό είναι η πολυτέλεια. Κι αυτή η εμπειρία επηρεάζεται τόσο από την τοποθεσία (και την ιστορία και τον πολιτισμό της) όσο και από τον "διάλογο" του μέσα με το έξω. Από τον τρόπο που συνδέονται οι εσωτερικές εμπειρίες με το εξωτερικό περιβάλλον. Μ' αυτό το σκεπτικό εμείς κάνουμε πάντα τις παρεμβάσεις μας...»

Μελίτα Σκαμνάκη

—
Σύμβουλος τέχνης,
ανιχνευτής ταλέντων

www.double-decker.org.uk

Γεννήθηκε στην Πάτρα, σπούδασε Δημιουργική Διαφήμιση στην Αγγλία και γύρισε στην Ελλάδα, για να εργαστεί σε διαφημιστικές εταιρείες ως κειμενογράφος και καλλιτεχνική διευθύντρια. Επέστρεψε ξανά στο Λονδίνο, για μεταπτυχιακό. Εκεί γνώρισε τον Γερμανό Βίλχελμ Φίνγκερ. «Συνειδητοποιήσαμε πως είχαμε την ίδια φιλοσοφία, την ίδια αισθητική και αντίστοιχη πορεία. Αποφασίσαμε να συνεργαστούμε. Κάναμε μαζί κάποιες μικρές εκθέσεις, σιγά-σιγά επεκταθήκαμε σε άλλα πρότζεκτ, τελικά αφήσαμε όλα τα υπόλοιπα και δημιουργήσαμε την Double Decker. Και αποφασίσαμε να μείνουμε στο Λονδίνο», λέει η Μελίτα Σκαμνάκη. Δεν ήταν εύκολο το ξεκίνημά τους. «Ήμασταν δύο ξένοι στην Αγγλία, στον καναπέ με τα λάπτοπ μας. Δεν ξέραμε κανέναν κι όταν λέγαμε πως ήμασταν σύμβουλοι τέχνης, μας κοίταζαν περίεργα· κάποιοι γελούσαν κιόλας. Αλλά τώρα πια το ξέρω: αν φτιάξεις μια ιστορία και την πιστέψεις, γίνεται πραγματικότητα. Αν και δεν αρκεί μόνο αυτό. Πρέπει να διαβάσεις, να αποκτήσεις γνώσεις, να βελτιωθείς, να... τρέξεις πιο γρήγορα από τους άλλους».

Οι πελάτες τους είναι από όλη τη Γηραιά Ήπειρο. Το 2015, το ξενοδοχείο Puro στο Γκντανσκ της Πολωνίας, του οποίου το curating, δηλαδή την «επένδυση» με έργα τέχνης, ανέλαβε η Double Decker, επελέγη ως ένα από τα ωραιότερα της Ευρώπης. Σταθμός στην καριέρα τους ήταν και η πρόσφατη συνεργασία τους με τον διάσημο Βρετανό αρχιτέκτονα σερ Τερενς Κόνραν, για τον Blake Tower, ένα 17ώροφο κτίριο κατοικιών στο Μπάρμπικαν του Λονδίνου. Αυτό πάντως που φαίνεται να γοητεύει εξίσου τη Μελίτα είναι η συμβολή της στην ανάδειξη νέων ταλέντων, μέσα από τη συνεργασία της, ως συμβούλου, με φορείς όπως το Central Saint Martin's, η Royal Academy of Arts, το London College of Communication. «Είναι μεγάλη ευθύνη να πρέπει να δεις ποιοι έχουν δυναμική, ως σχεδιαστές ή καλλιτέχνες. Αλλά και μεγάλη χαρά και δικαίωση να ξανασυναντάς, χρόνια μετά, ανθρώπους στους οποίους είχες πιστέψει και να βλέπεις την εξέλιξή τους».

← Αντικείμενο της σειράς Coal, με υλικά από παλιό ναυπηγείο της Πολωνίας.

Μιχάλης Αναστασιάδης

—
Ο ποιητής του φωτός

www.michaelanastasiades.com

«Οι δημιουργίες του είναι απέρριτες, χωρίς όμως το σύνθετο σύμπτωμα της ασθένειας του μίνιμαλ: την ψυχρότητα», έχει γράψει η βρετανική εφημερίδα Telegraph, ενώ η γερμανική Die Zeit τον έχει αποκαλέσει ποιητή του φωτός. Το περιοδικό Wallpaper τον έχει συμπεριλάβει στη λίστα με τους σταρ του διεθνούς ντιζαίν. Αλλά ο Μιχάλης Αναστασιάδης παραμένει προσγειωμένος. «Όλα γίνονται στην ώρα τους, φθείρεσαι αν αντιμετωπίζεις τη ζωή με βιασύνη. Κι εγώ έχω μάθει να περιμένω», λέει.

Με Κύπριο πατέρα και Χιώτισσα μητέρα, μεγάλωσε στην Κύπρο. Το 1988, τελειώνοντας το λύκειο, έφυγε για σπουδές στην Αγγλία. Πήρε πτυχίο Πολιτικού Μηχανικού από το Imperial College, αλλά το όνειρό του ήταν να κάνει κάτι πιο δημιουργικό:

Ξεκίνησε, λοιπόν, σπουδές βιομηχανικού σχεδίου, παίρνοντας Master από το φημισμένο Royal College of Art. Και αποφάσισε να μείνει στο Λονδίνο, αν και το επαγγελματικό μέλλον του ήταν αβέβαιο.

«Αρχισα να χτυπάω πόρτες, που όμως δεν άνοιγαν. Κάποια στιγμή κουράστηκα και επέλεξα να δημιουργήσω τη δική μου επιχείρηση. Ήταν ο μοναδικός τρόπος να κρατηθεί ζωντανή η δημιουργικότητά μου». Ξεκίνησε με λίγες, σχεδόν χειροποίητες δημιουργίες από μέταλλο, ξύλο, πέτρα και γυαλί: φωτιστικά, έπιπλα, διακοσμητικά και χρηστικά αντικείμενα. Σύντομα το όνομά του άρχισε να συζητείται στον χώρο και οι υποψήφιοι συνεργάτες από μεγάλες ευρωπαϊκές εταιρείες χτυπούσαν πλέον τη δική του πόρτα.

Σήμερα, συνεργάζεται με διά-

σημους αρχιτέκτονες, όπως ο David Chipperfield, και με εταιρείες-κολοσσοί, όπως οι Flos, Lobmeyr, Svenskt Tenn και Sergio Rossi. Έργα του βρίσκονται στις συλλογές του MoMA της Νέας Υόρκης, του Victoria and Albert Museum του Λονδίνου, του MAK της Βιέννης. Τι σημαίνει για εκείνον το να είναι ντιζαίνερ; «Ντιζαίν είναι να θέτεις ερωτήματα για την καθημερινότητα των ανθρώπων και να προσπαθείς να τα απαντήσεις. Με αυτόν τον τρόπο ένα αντικείμενο μπορεί να ανταποκρίνεται είτε στις πρακτικές είτε στις συναισθηματικές ανάγκες του χρήστη. Ποιο είναι το μέγα ζητούμενο; Να είναι χρήσιμο!»

↑ Χαρακτηριστική δημιουργία του (από μπρούντζο, ατσάλι και φυσικό γυαλί).